

РЕШЕНИЕ

№ 3989

гр. София, 16.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав,** в публично заседание на 14.05.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова, като разгледа дело номер **3297** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК във връзка с чл. 9б от ЗМДТ.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя Я. К. Л., чрез упълномощения процесуален представител адв. С. П. А., САК, със служебен адрес [населено място], [улица], партер срещу акт за установяване на задължение по декларация № 16-07-00-0064/19.10.2012г., издаден от Д. А., началник отдел „Местни данъци и такси” [община], на основание чл. 107, ал. 3 от ДОПК по подадена декларация по чл. 14 от ЗМДТ с вх. № 7223000986от 06.03.2012г., обжалван по административен ред и мълчаливо потвърден от директора на дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси” в Столична община.

С жалбата се иска отмяна на акта като неправилен и незаконосъобразен, издаден в нарушение на материалния закон. Излагат се доводи, че в акта липсват данни за направените от Столична община разходи за предоставяне на услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване и за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения за 2008г., 2009г., 2010г., 2011г. и 2012г. Пропорционалното начисляване на таксата за битови отпадъци (ТБО) на база отчетната стойност на имота е незаконосъобразно. Правят се възражения, че за периода от месец юли 2009г. до месец декември 2012г. не следва да се начислява ТБО, защото в имота обективно е било невъзможно да се извършва строителство и същият да се ползва реално, поради

наложен с решение на Народното събрание (обн. ДВ бр. 41/02.06.2009г.) мораториум върху всички сделки на разпореждане с незастроени имоти на територията на м. „Студентски град” – С. до изясняване на собствеността им. Начисляването на ТБО във всичките й компоненти е в нарушение на чл. 27, ал. 5 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община (НОАМТЦУПСО). В хода на съдебното производство и в представени писмени бележки възраженията се поддържат от адв. А.. Жалбоподателят претендира заплащане на разноските за съдебното производство.

Ответникът – директорът на дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси” при Столична община, чрез упълномощения си процесуален представител адв. П., прави искане жалбата да бъде оставена без уважение. Жалбоподателят не е подал декларация по чл. 27, ал.5 от НОАМТЦУПСО, за да упражни правото си да бъде освободен от заплащане на такса за сметосъбиране и сметоизвозване. Таксата за останалите компоненти от ТБО е дължима, независимо, дали имотът се ползва и дали генерира отпадъци, тъй като се правят разходи от Столична община за поддържане на депо за битови отпадъци и за почистване на териториите за обществено ползване, каквито услуги се предоставят на територията на Столична община за задоволяване на нуждите на населението на цялата община, а не за конкретен имот. Претендира присъждане на разноски за съдебното производство.

Административен съд, С. - град след като обсъди доводите в жалбата и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна – адресат на акта за установяване на задължение по декларация, след изчерпване на задължителния административен ред за неговото оспорване по чл. 152 и сл. от ДОПК, приложим на основание чл. 4, ал.1 от ЗМДТ във връзка с чл. 9б от ЗМДТ и в срока по чл. 156, ал. 5 от ДОПК.

При разглеждането й по съществото на спора и след проверка на акта съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът намира следното:

С акт за установяване на задължение по декларация № 16-07-00-0064/19.10.2012г., издаден от Д. А., началник отдел „Местни данъци и такси” [община], на основание чл. 107, ал. 3 от ДОПК са определени задължения за ТБО на [фирма] за 2008г., 2009г., 2010г., 2011г. и 2012г. Актът е издаден от компетентен орган. Съгласно чл. 9б от ЗМДТ, установяването, обезпечаването и събирането на местните такси по този закон се извършват по реда на чл. 4, ал. 1 – 5 от ЗМДТ. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред. Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ, установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци, съответно и на местните такси се извършват от служители на общинската администрация по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. В производствата по чл. 4, ал.1 от ЗМДТ служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, като тези служители се определят със заповед на кмета на общината. Видно от приложената по делото заповед № РД – 3917/21.10.2008г. на кмета на Столична община, за служители с правомощия на орган по приходите, които да извършват установяване, обезпечаване, събиране и контрол на такса битови отпадъци са определени служителите от общинската администрация на длъжност началници на отдели към дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси”, каквато е и заеманата длъжност от издателя на процесния акт за установяване на задължение

по декларация. Актът е издаден в съответната писмена форма. Не са допуснати нарушения на процесуалните правила при издаването му. Не е основателно твърдението, че задължения, включително и процесното могат да се установяват само с ревизионен акт, издаден в ревизионно производство. Установяването на задължение по декларация е регламентирано в чл. 107 от ДОПК и процесният акт за установяване на задължение по декларация е издаден на основание чл. 107, ал. 3 от ДОПК, в производство по посочения текст, без да е необходимо възлагане и провеждане на ревизионно производство.

Не са допуснати нарушения и на материалния закон.

[фирма] е подала декларация по чл. 14 от ЗМДТ с вх.№[ЕГН] от 06.03.2012г., с която е декларирала придобиването на право на собственост върху недвижим имот, представляващ поземлен имот с пл. № 3531, находящ се в кв. 73 по застроителния и регулационен план на район „Студентски град”, придобит чрез покупка с нотариален акт №183/20.05.2008г. В декларацията имотът е деклариран като находящ се в строителните граници, УПИ, парцел в строителните граници на населеното място, предназначен съгласно ЗРП за жилищно строителство. Имотът е с площ от 1360 кв. м., незастроен, с отчетна стойност от 3 000 000 лева. Към декларацията е приложено извлечение от сметка 201, с отразена вписаната в декларацията отчетна стойност на имота. Представена е скица на имота и копие от нотариалния акт. Видно от описанието на имота по нотариален акт, същият попада в УПИ I за озеленяване и УПИ II за жилищно строителство в кв.73 по плана на [населено място], район „Студентски”.

Представена е оценка за пазарната стойност на имота, видно от която същият е оценен на 518 000 лева. Не е подадена декларация за промяна на стойността на имота, съгласно чл. 14, ал. 3 от ЗМДТ.

Издаден е процесния акт № 16-07-00-0064/19.10.2012г. за установяване на задължение по декларация, с който са установени задължения за ТБО на [фирма] в размер на 21 000 главница за периода от 01.06.2008г. до 31.12.2008г. и 9639.54 лева лихви, на 36 000 лева главница за 2009г. и 11 977.86 лева лихви, на 36 000 лева главница за 2010г. и 8094.40 лева лихви, на 30 000 лева главница за 2011г. и 3515.55 лева лихви, на 22 500 лева главница за 2012г. и 698.36 лева лихви. Общият размер на задълженията е 179 425.71 лева, от които 145 500 лева главница и 33 925.71 лева лихви. Таксата за битови отпадъци е определена отделно по компонентни сметосъбиране и сметоизвозване, обезвреждане в депа или други съоръжения за битови отпадъци и поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване. Размерите на ТБО по отделните компоненти са изчислени по решенията на СОС за 2008г., 2009г., 2010г., 2011г. и 2012г., приложени по делото върху декларираната отчетна стойност на имота, по чл. 26 от НОАМТЦУПСО. Спор между страните относно изчислението на размера на ТБО и отделните компоненти няма, спорът е относно дължимостта на така определените размери на ТБО за отделните години.

По делото са представени заповеди на кмета на Столична община, издадени на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ и чл. 44, ал.1, т. 1, т. 8 и ал. 2 от ЗМСМА за определяне на границите на териториите на район „Студентски”, в които се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване за всяка една година от процесните. Имотът, собственост на [фирма] не попада сред изрично изброените имоти в т. 2 от заповедите, които попадат извън границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване.

Представено е решение на Народното събрание (обн. ДВ бр. 41/02.06.2009г.) по доклада на Временната анкетна комисия за установяване на актове и действия, с които е уредена собствеността и начинът на ползване на имоти в Студентски [населено място], с което е наложен мораториум върху всички сделки на разпореждане с незастроени имоти на територията на м. „Студентски град” – С. до изясняване на собствеността им. С това решение мораториум върху строителството не е наложен и не е забранено извършване на строителни дейности, както твърди жалбоподателя.

По делото е приета съдебно – техническа експертиза, с която се установява, че процесният недвижим имот попада в териториите, описани в заповедите на кмета на Столична община, издадени на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ за определяне на границите на териториите на район „Студентски”, в които се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване за 2009г., 2010г., 2011г. и 2012г. За 2008г. заключението на вещото лице е че в заповедта не са описани граници на територията, а само маршрут, който не включва улиците, на които към момента са най-близко разположените до имота контейнери за смет. Съдът не кредитира заключението на вещото лице по съдебно - техническата експертиза в тази част, тъй като не съответства на представения картков материал по делото, неразделна част от заповедта на кмета на Столична община за 2008г., от който е видно, че процесният имот попада в маршрута, очертан в т. 1 от заповедта за границите, в които се извършва сметосъбиране и сметоизвозване. Заключението на вещото лице не съответства и на т. 2 от заповедта, в която няма посочени като изключени имоти, за които услугата да не се предоставя. Самото вещо лице потвърждава в съдебно заседание, че процесният имот попада в границите на териториите, очертани с посочения маршрут в т. 1 от заповедта, в които се извършва сметосъбиране и сметоизвозване. Съдът не кредитира заключението и в частта относно извода, че услугата не се предоставя, понеже имотът не се използва и не е ограден, тъй като въпросът е правен и не е от компетентността на вещото лице.

Със заключението на съдебно – счетоводната експертиза се установява, че разходите на Столична община за сметосъбиране и сметоизвозване и за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване се отразяват в счетоводната документация на Столична община по концесионери за 2008г., 2009г., 2010г. и по концесионери и райони за 2011г. и 2012г. За периода от 2008г. до 2012г. са начислявани и изплащани от бюджета на Столична община разходи за дейностите, формиращи компонентите на ТБО както следва: за 2008г. на концесионера [фирма] са изплатени разходи за сметосъбиране и сметоизвозване и за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване, включително и за район „Студентски” в размер на 14 365 779.74 лева. За обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения за 2008г. е изплатена от бюджета на Столична община сума в размер на 5 398 924.41 лева, като тези разходи се водят в счетоводството по изпълнители, на база сключени договори за извършване на такива дейности. За 2009г. са изплащани разходи за сметосъбиране и сметоизвозване и за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване на концесионерите [фирма] и „Т. чистота С.” Д., които са обслужвали и район Студентски. Платени са разходи и за обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения, като тези разходи се водят в счетоводството по изпълнители, на база сключени договори за извършване на такива дейности. За 2010г. са изплащани разходи за сметосъбиране и

сметоизвозване и за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване на концесионера „Т. чистота С.”Д., който е обслужвал и район Студентски. Платени са разходи и за обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения, като тези разходи се водят в счетоводството по изпълнители, на база сключени договори за извършване на такива дейности. За 2011г. и 2012г. разходите за сметосъбиране и сметоизвозване и за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване се водят в счетоводството на Столична община по райони, конкретно за район Студентски са изплащани разходи на концесионера „Т. център”. За тези години са платени са разходи и за обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения, като тези разходи се водят в счетоводството по изпълнители, на база сключени договори за извършване на такива дейности. След проверка в дирекция „Финанси” на Столична община, вещото лице дава заключение, че всички разходи са документирани в счетоводството на база издадени фактури от концесионерите/изпълнители. Към данъчните фактури концесионерите/изпълнители прилагат месечен акт, в който подробно са описани извършените услуги за периода, по видове, количество, единична и обща цена, като по тези актове е извършвана проверка и одобрение от Столичния инспекторат. Налице е съответствие между сумите по проверените месечни актове от Столичния инспекторат и фактурираните от концесионерите суми, изплатени от Столична община. С концесионерите са сключени договори за извършване на услугите сметосъбиране и сметоизвозване и за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване, както и договор с [фирма] за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения. Към експертизата са приложени таблици с разходите, от които е видно, че за периода от 2008г. до 2012г., включително Столична община е заплащала разходи за предоставяне на услугите сметосъбиране и сметоизвозване, поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване и обезвреждане на битови отпадъци в депа и други съоръжения, включително и на територията на район „Студентски”, от което следва, че такива услуги са предоставяни.

Не са подавани декларации по чл. 27, ал. 5 от НОАМТЦУПСО, безспорно установено по делото и съгласно обясненията на процесуалния представител на жалбоподателя в съдебно заседание на 12.03.2014г.

В чл. 62 от ЗМДТ е предвидено, че таксата се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места. Размерът на таксата се определя по реда на чл. 66 в годишен размер за всяка услуга поотделно - сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; чистота на териториите за обществено ползване с решение на общинския съвет въз основа на одобрена план сметка за всяка дейност. Законът в ал. 2 на чл. 63 изисква границите на районите и видът на предлаганите услуги по чл. 62 в съответния район, както и честотата на сметоизвозване да се определят със заповед на кмета на общината и да се обявяват публично до 30 октомври на предходната година. По делото безспорно е установено, че процесните имоти попадат в границите на издадените на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ заповеди № РД-09-1818/31.10.2011г., № РД – 09 – 1784/29.10.2010г., № РД-09-1551/29.10.2009г., №РД – 09 – 4013/31.10.2008г., № РД – 09 -

2306/29.10.2007г. за определяне на границите на територията на район „Студентски“, в които се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване. В заповедите е определено, че за тези имоти се оказват услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, по поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и по обезвреждане на битовите отпадъци в депа и други съоръжения, които се предоставят на територията на цялата Столична община и в частност на територията на район „Студентски“. Освен, че процесният имот попада в границите, определени за предоставяне и на трите вида услуги по чл. 62 от ЗМДТ, видно от заключението на вещото лице по съдебно – счетоводна експертиза за тези услуги са заплащани разходи от Столична община, конкретно за район „Студентски“ и общо за услугата обезвреждане на отпадъци за територията на цялата община. Такива услуги са предоставяни и ползвани и не е приложим чл.71, т. 1, т. 2 и т. 3 от ЗМДТ. Относно услугата по сметосъбиране и сметоизвозване в хода на съдебното производство безспорно е установено, че не са подавани декларации по образец от собственика на имота за всяка една година до края на предходната година, в общината по местонахождение на имота, че имотът няма да се ползва през цялата година. Не е налице основанието на чл. 71, т. 1 от ЗМДТ за освобождаване от заплащане на такса за сметосъбиране и сметоизвозване за процесния имот. От една страна услугата се предоставя от общината, а от друга страна не е подадена декларация, че имотът няма да се ползва. Възражението, че таксата не е дължима на основание наложения мораториум върху разпоредителните сделки с имоти на територията на район „Студентски“ по решение на Народното събрание (обн. ДВ бр. 41/02.06.2009г.) не е основателно. Няма доказателства за мораториум върху строителството, което означава, че не е възпретяствано ползването на имота по предназначение. Дори да се приеме, че ползването е възпретяствано по силата на наложен мораториум е следвало да се подаде декларация от собственика по чл. 71, т. 1 от ЗМДТ и чл. чл. 27, ал.5 от НОАМТЦУПСО, каквито декларации не са подадени. Самият имот попада в строителните граници на населеното място, в регулация, предназначен е за жилищно строителство, попада в границите на имотите, за които се предлагат услугите сметосъбиране и сметоизвозване на територията на район „Студентски“, за тази услуга са направени разходи от Столична община и са представени доказателства, че се предоставя от общината, няма подадена декларация, че имотът не се ползва и няма основание жалбоподателят да бъде освободен от заплащане на такса за сметосъбиране и сметоизвозване за периода от 2008г. до 2012г. включително. Размерът на таксата е правилно определен, въз основа на отчетната стойност на имота, така, както е деклариран от жалбоподателя с декларация по чл. 14 от ЗМДТ, без да е подадена декларация за промяна на обстоятелствата.

Таксата се дължи и за обезвреждане на битовите отпадъци в депа и други съоръжения и за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване. Със заключението на съдебно – счетоводната експертиза се установява, че Столична община предоставя услугата обезвреждане на битови отпадъци в депа и други съоръжения, за която са начислени разходи за всички години, за които са определени задължения.

Основание за освобождаване от таксата по чл. 71, ал. 1, т. 3 от ЗМДТ е услугата да не се предоставя, както не е настоящия случай. Обстоятелството дали конкретно жалбоподателя ползва депото поради определени причини или не е ирелевантно, тъй като нормата, освобождаваща от задължение за плащане на таксата съдържа различен фактически състав. Същото се отнася и за услугата поддържане чистотата на териториите за обществено ползване, която се предоставя от общината, доколкото има начислени разходи за нея.

За всички процесни години се дължи такса битови отпадъци в размерите, определени с акта за установяване на задължение по декларация. Предвид всичко изложено се налага краен извод за неоснователност на жалбата и липса на касационни основания за отмяна на оспорения акт за установяване на задължение по декларация № 16-07-00-0064/19.10.2012г., издаден от Д. А., началник отдел „Местни данъци и такси” [община], на основание чл. 107, ал. 3 от ДОПК.

При този изход на спора и предвид направеното от ответника по жалбата искане за присъждане на разноски, такива се дължат на основание чл. 161, предл. 2 от ДОПК в размер на 3678 лева, от които 450 лева разходи за съдебно– счетоводна и съдебно – техническа експертиза и 3228 лева платено адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал.1, предл. последно от ДОПК във връзка с чл. 9б, от ЗМДТ, Административен съд, С. град, I отделение, 43 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на акт за установяване на задължение по декларация № 16-07-00-0064/19.10.2012г., издаден от Д. А., началник отдел „Местни данъци и такси” [община], с който са определени задължения за ТБО на [фирма] за 2008г., 2009г., 2010г., 2011г. и 2012г. в размер на 145 500 лева главница и 33 925.71 лева лихви.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя Я. К. Л. да заплати на Столична община с адрес [населено място], [улица] сумата от 3678 (три хиляди шестотин седемдесет и осем) лева, разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14 – дневен срок от съобщението до страните.

Съдия: